

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2017. szeptember 3.
Évközi 22. vasárnap

Szolgáló lelkület

Szent Máté evangéliumában három olyan jelenetet találunk, amikor Jézus a Jeruzsálemben rá váró szenvedésekről és halálról, illetve feltámadásáról beszél apostolainak. Az első ilyen jövődőlést olvassuk a mai nap evangéliumában.

Az Úr szavai Péter apostol tiltakozását váltják ki. A következő alkalom után már nincs hasonló ellenkezés sem Péter, sem mások részéről, csak annyit jegyez meg az evangélista, hogy az apostolok „nagyon elszomorodtak” a szenvedés hallatán. Harmadszor útközben Jeruzsálem felé beszél Jézus ismét a reá váró szenvedésekről és feltámadásáról (vö. Mt 20,17-19), amelyet időben már egészen közelinek érez, s amely hallatán versengés tör ki az apostolok között, hogy ki ülhessen majd a megdicsőült Krisztus trónja mellett. Az apostolok ekkor még kevésbé érzékenyek Jézus szenvedésére, nem értik szavait és nem foglalkoztatja őket a probléma. Az is meghúzódik a háttérben, hogy az apostolokra és a tanítványokra is erős hatást gyakorolt a korabeli elképzelés, miszerint az eljövendő Messiás egy király, egy uralkodó lesz. Mesterüktől, Jé-

zustól azt várták, hogy uralkodóként majd megfelelő helyet biztosít nekik.

Jézus nem csak elméletben ismeri a szenvedést, hanem a gyakorlatban is találkozik vele. Egyrészt akkor, amikor vándorútjai során hozzá viszik a beteget a gyógyulás reményében, másrészt a kereszttúton, amikor maga is vállalja és végigjárja a szenvedés útját. A betegekkel való találkozásaiából láthatjuk, hogy Jézus nem szüntet meg minden emberi nyomorúságot, de próbál vigasztalást nyújtani, igyekszik letörölni a könnyeket, és többször megcáfolja azt az ószövetségi feltételezést, amely szerint a betegség minden esetben valamilyen bűn következménye és Isten büntetése volna. A szenvedés vállalásával és türelmes elviselésével pedig azt mutatja meg a mi Urunk, hogy a szenvedéseknek is van értelme, hiszen halála a megváltásunkat szolgálta.

Jézustól távol áll a nagyravágyás. Azt tanítja és arra ad példát saját életével, hogy legyünk alázatosak és törekedjünk mások szolgálatára. Ez a gondolkodásmód, ez a lelkület soha nem állt távol azoktól, akiket Isten kiválasztott valamilyen feladatra és ők igyekeztek e hivatalhoz hűek maradni.

Aki követni akar

Jézus mondta: „Ha valaki követni akar engem, tagadja meg magát, vegye föl keresztyét és kövessen” (Mt 16,24). Jézust követni a boldogság útja számunkra.

Jó volna mértékletességet tanúsítani és szerényebbre fogni vágyainkat. Jó volna bepillantani a mennyek országát megtalálók szegényes otthonába. Jó volna megízlelnünk a vigasztalást meglelők könnycseppjeit. Jó volna birtokolni a szelídek örökségét. Jó volna, ha életünkben legalább egyszer jóllakhatnánk az igazsággal. Jó volna az isteni irgalmasságban bízva tiszta szívből megbocsátani az ellenünk vétkezőknek. Jó volna, ha Istent meglátó, őt szerető, tiszta szív dobanna keblünkben.

Kicsinyek Istene

Urunk, Jézus Krisztus! Te vagy a gyengén tanulók, az írni-olvasni nem tudók, a munkanélküliek, a hajléktalanok, a csalódottak és megcsaltak, az elkeseredettek és menekültek, a kisemberek és a kisgyermekek Istene.

Készséges szívvel hallgatjuk szavadat, amellyel követésedre hívsz minket. Nem akarunk süketként viselkedni, mint akik nem hallják, nem értik szavadat. Keressük saját boldogságunkat és mások életét is boldogabbá szeretnénk tenni. Add, hogy szavadban felismerjük az örök életre vezető igazságot! Erősíts minket, hogy mindig veled éljünk, veled járjuk életünk zarándokútját, s végül megérkezzünk az Atya örök országába.

Évközi 22.
vasárnap
Jer 20,7-9
Róm 12,1-2
Mt 16,21-27

Hétfő
1Tessz 4,13-18
Lk 4,16-30

Kedd
1Tessz 5,1-6.9-11
Lk 4,31-37

Szerda
Kol 1,1-8
Lk 4,38-44

Csütörtök, Szent
Márk, István
Menyhért
Bölcs 3,1-9
Mt 10,28-33

Péntek, Szűz
Mária születése
Mik 5,1-4a
v. Róm 8,28-30
Mt 1,1-16. 18-23

Szombat
Kol 1,15-20
Lk 1,21-23

Évközi 23.
vasárnap
Ez 33,7-9
Róm 13,8-10
Mt 18,15-20